

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

ספרים

מאמרים מלוקטים

מאת אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש
בהוצאת קה"ת
אוסף נבחר של מאמרי חסידות, מנוקדים ועם ביאור מילים ארמיות ומושגים לא-מוכרים. 422 עמ' • טל' 03-9606018.

שערי יורה-דעה

מאת הרב אליעזר ברוד
בהוצאת המחבר
ספר-עזר ללומדי חלק יורה-דעה בשולחן-ערוך ולמי שמתעתדים לקבל הסמכה לרבנות. זה כרך שני, והוא עוסק בהלכות מליחה. 355 עמ' • טל' 704120-7001.

על זוגיות והתאמה

מאת הד"ר יחיאל הררי
בהוצאת התבוננות
עוד ספר בסדרת עצות התניא. הספר עוסק בתפיסה הפנימית של זוגיות וחיי משפחה, על-פי ביאורי הקבלה והחסידות. הדברים מוגשים בלשון בהירה גם לקורא שאינו מתמצא במושגי החסידות. 230 עמ' • טל' 072-2113316.

כגמול עלי נפשי

מאת אברהם אוהיון
בהוצאת פלדהיים
הדרכה מעשית, על-פי רוח התורה, להורים לילדים בשלבי הגמילה מטיטולים ומוצצים וכדומה. 142 עמ' • טל' 02-6513947.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:19	7:57	7:27	7:08
8:20	9:00	8:20	8:05

כניסת השבת
צאת השבת

המולד: ליל שבת-קודש, 7 בערב, 7 דקות ו-2 חלקים ראש-חודש אייר: ביום השישי וביום השבת-קודש
פרקי אבות: פרק א

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אחדות בעלת תוכן אמיתי

הציבור מואס ביריבויות ובמחלוקות, המעכירות את האקלים הציבורי והופכות כל עניין גורלי לכלי-משחק פוליטי. אבל אחדות אמיתית פירושה גם אחדות בדרך

הממשלה החדשה שקמה לא-מכבר מכונה 'ממשלת אחדות'. ההנחה שעמדה בבסיס הקמתה הייתה, שאנו ניצבים לפני אתגרים הריי-גורל, ועלינו לעמוד כנגדם מאוחדים ומלוכדים.

אחדות היא דבר גדול וחשוב, ובמיוחד בימים האלה, ימי ספירת העומר שאנו אבלים בהם על מותם של עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, על 'שלא נהגו כבוד זה בזה'. אין ספק שהציבור מואס ביריבויות ובמחלוקות, המעכירות את האקלים הציבורי והופכות כל עניין אמיתי וגורלי לכלי-משחק בזירה הפוליטית. אבל אחדות אמיתית פירושה גם אחדות בדרך ובהתנהלות.

לא לשחק לידי האויב

לא קשה להבין מדוע ראש-הממשלה התאמץ כל-כך להכניס לממשלתו מפלגה שתפיסתה המדינית שונה מאוד משלו. לצערנו המציאות הוכיחה, שגם בעת מבחן יש בתוכנו גורמים שהשיקול הפוליטי ויצר הניגוח המפלגתי גוברים אצלם על כל שיקול אחר, עד שהם מזינים את המתקפות מצד העולם הערבי ועמי העולם נגדנו. לכן מוטב שהללו יהיו בתוך הממשלה ויתמכו בה, משיעמדו מבחוץ ויתקפו כל צעד וכל פעולה.

רבים עודם זוכרים איזו מהומה חוללו אותם גורמים ב'אירועי המנהרה', לפני שתיים-עשרה שנים. במבט לאחור זה בלתי-נתפס. ממשלת ישראל החליטה לפתוח את מנהרות הכותל לציבור, דבר לגיטימי לחלוטין, אך הרשות הפלסטינית (שעמה חתמנו על 'הסכם שלום', כזכור) החליטה להבעיר את השטח. כדי להתסיס את הערבים הפיצו שמועות שיש כוונה לערער את יסודותיו של המסגד...

כל בר-דעת ידע שאין זו אלא פרובוקציה, ואך טבעי היה שכל יהודי יתייצב לימין הממשלה במאבקה נגד המסיתים ומחוללי המהומות. אך היו כוחות פוליטיים שמיהרו להאשים את הממשלה, כאילו היא שעשתה מעשה בלתי ראוי, ומובן שהתקשורת מיהרה ללבות את

האש. בעקבות זאת הופנה גם הלחץ הבינ-לאומי כלפי ממשלת ישראל ולא כלפי ארגוני המחבלים, האשמים האמיתיים במהומות.

שוו בנפשכם איך היו אותם גורמים מתנהגים לולא היו בשלטון בשלוש השנים האחרונות. איך הייתה התקשורת מתנהגת כלפי ממשלה אחרת, שבתוך שלוש שנים הייתה יוצאת לשתי מלחמות, בצפון ובדרום. עדיין אנחנו זוכרים מה היה בימי מלחמת לבנון הראשונה, ואיך הכוחות האלה ריפו את ידי החיילים, עודדו סרבנות והזינו את המתקפה הבינ-לאומית נגדנו.

לכן יש סבורים שאין ברירה אלא לצרף גורמים אלה לתוך הממשלה, כדי שיעמדו לימינה בשעת מבחן ולא ישחקו לידיהם של שונאי-ישראל. אין ספק שיכולת-עמידה מלוכדת ומגובשת כנגד האיומים ולחצי העולם היא מרכיב כוח חשוב וחיוני מאין כמותו. אנו ניצבים מול אויב מלוכד בשנתו כלפינו, מאוחד ברצחנותו, מגובש בשאיפתו להרוס את מדינת היהודים. מולו עלינו לעמוד גם-כן כאיש אחד בלב אחד.

להיפרד מססמאות

השנים האחרונות דווקא הוכיחו עד כמה אין בסיס לטענה שמדיניות ותרנית ופייסנית כלפי הערבים היא המפתח לשלום. פיגועי הטרור הרצחניים ביותר באו דווקא על רקע ויתורים ונסיונות. האינתיפאדה השנייה פרצה דווקא לנוכח ויתורים מפליגים בקמפי-דיוויד. הממשלה האחרונה, שהייתה מוכנה לסגת לגבולות של ערב מלחמת ששת הימים, נאלצה להילחם לחימה קשה בחזית הצפונית והדרומית.

זה הזמן לגבש חזית מאוחדת לא רק בעצם השותפות בממשלה, אלא בדרך ובמדיניות. הגיע הזמן להיפרד מאמירות-סרק ומססמאות נבובות, ולהבין שעלינו לעמוד איתנים מול אויבינו, בנחישות ובתקיפות, לא בהססנות ובגמגומים. תוצאות הבחירות מוכיחות כי העם בחר במדיניות נחושה ותקיפה, ועכשיו צריך ליישם את הדרך הזאת, בכוחות מלוכדים ומתוך אמונה כי כאשר נלך בדרך שהתורה קובעת, תשרה בנו ברכת ה'.

לא לחפש יציאה מהעולם

למקומות שעל-פי טבע היה מגיע לכך. כי העניין הנעלה שבכך הוא רק כשהדבר בא מלמעלה.

מתי יבוא לידי

אנו מוצאים זאת גם אצל רבי עקיבא, שכאשר נהרג על קידוש השם אמר: "כל ימי הייתי מצטער... מתי יבוא לידי ואקיימנו". ולכאורה, לשם מה הוסיף 'יבוא לידי', והלאו היה יכול לומר בקיצור 'מתי ואקיימנו'? אלא שמסירות הנפש היא רק כאשר 'יבוא לידי' מלמעלה, אבל האדם עצמו אינו צריך לקרב את עצמו לכך.

מכאן עלינו ללמוד הוראה, שהאדם מצד עצמו אינו צריך לחפש עניינים של התבודדות מן העולם, אלא מחובתו לפעול בתוך העולם ולהחזיר את אור הקדושה לתוכו. גם אם מזדמן לו עניין שנראה כמשהו שזומן לו מלמעלה, עליו לעשות חשבון צדק בנפשו ולברר אם אמנם דבר זה 'בא לידי' או הוא עצמו גרם לכך. כי העיקר הוא למלא את רצון ה', ורק כך האדם מגיע לשלמותו האמיתית.

(תורת מנחם כרך לג, עמ' 382)

אצל אותם צדיקים שמתו 'מיתת נשיקין', הדבר בא מלמעלה, כמו שאמר משה רבנו: "היום מלאו ימי ושנותיי". הוא כבר סיים את תפקידו בעולם, ולכן מיתת הנשיקה הייתה לו בבחינת זכות. גם שלושת הזקנים שהזוהר מספר עליהם, העובדה שרבי שמעון ברי-יוחאי שיבחס מעידה שלא היה במיתתם דבר שהוא נגד רצון ה', ולכן זו זכות.

לא זכה

דבר דומה מצאנו אצל רבי יוסף קארו, ה'בית יוסף', מחבר השולחן-ערוך. בתחילה הובטח לו שיזכה לעלות על המוקד על קידוש השם, ולבסוף נענש ולא זכה לכך. משמע מזה, שאילו לא היה נענש והיה עולה השמימה על קידוש השם, היה הדבר נעלה מכל מה שעשה אחר-כך בחייו, ובכלל זה חיבור השולחן-ערוך.

נמצא אפוא שלפעמים רצון הבורא מתמלא דווקא בעלייה השמימה, ובכך האדם ממלא את תפקידו בעולם. אלא שכל זה מותנה בכך שאכן זה רצון ה', ולא שהאדם עצמו מחליט להסתלק מן העולם. לכן ה'בית יוסף' לא ניסה להביא את עצמו לידי מצב של מסירות-נפש, על-ידי הליכה

ל מות שני בני אהרן אומרת התורה שהדבר קרה "בקרבתם לפני ה' וימותו". בספרים מבואר, שחטאים היה שהתקרבו יתר על המידה אל אור הקדושה, עד שנשמתם פרחת מגופם. אמנם זו דרגה גבוהה מאוד (וכך ניחם משה את אהרן: "עכשיו אני רואה שהם גדולים ממני וממך"), אולם הדבר נחשב חטא, כי האדם נדרש להימצא בעולם הזה ולמלא את תפקידו, ולא לעזוב את הגוף ולעלות למעלה.

עניין זה מעורר שאלה, שהרי מצאנו כמה וכמה צדיקים שמתו 'מיתת נשיקין', שעניינה יציאת הנפש מעוצמת המשיכה לאור הקדושה. כך מתו משה ואהרן, וכך הזוהר מספר על שלושה זקנים שמתו מוות כזה ושיבחס רבי שמעון ברי-יוחאי.

נשיקה מלמעלה

ה'אור החיים' מסביר, שאותם צדיקים "הנשיקה מתקרבת אליהם", ואילו בני אהרן התקרבו ביוזמתם לנקודת ה'נשיקה'. אם הדבר בא מלמעלה, הרי זה רצון ה', אבל אם האדם מחליט להביא את עצמו למצב של פריחת הנפש מהגוף – בכך הוא פועל נגד רצון ה' והדבר נחשב חטא.

מן המעיין פנימיות וחיצוניות | מאת הרב אליעזר ברוד

העבודה על האנשים" (שמות ח, ט). בעיני אדם כזה בקשת ברכה להצלחה בעבודה היא בבחינת "ואל ישעו בדברי שקר" (שם).

(ה'צמח-צדק')

לא רק בידיים

"וכל הולך על כפיו... טמאים הם לכם" (ויקרא יא, כז). מי שמקיימים את המצוות רק בידיהם, בלי ראש ולב, אלא מתוך הרגל ושגרה, בבחינת מצוות אנשים מלומדה, הם בבחינת "כל הולך על כפיו".

(רבי בונם מפשיסחא)

מתייגע עם עצמו

'פנימי' מתייגע עם עצמו, שיהיה אכפת לו וירצה לקיים מצווה בהידור שבהידור, מתוך חיות פנימית.

(ליקוטי דיבורים)

גפרור וגחלת

גפרור דולק, כשנופחים עליו קצת מיד הוא כבה, אבל שלהבת הקשורה בגחלת, ככל שנופחים עליה – היא גדלה. כי האש בגפרור היא חיצונית, ואילו אש השלהבת היא אש פנימית.

(אוצר פתגמי חב"ד)

תוך טהור

אם מקיימים מצווה מתוך מחשבה פסולה, המצווה אינה שלמה. זהו שנאמר (ויקרא יא, לג)

"אשר יפול מהם אל תוכו, כל אשר בתוכו יטמא" – אם נפל אל ה'תוך' משהו שאינו טהור, "כל אשר בתוכו יטמא" – הריהו מקלקל הכול.

(האריז"ל)

עורף ולא פנים

בזמן שביטח-המקדש היה קיים היו ישראל נמשכים בטבעם לעבודת ה', וצורכי העולם היו בבחינת הכרח, אך בזמן הגלות האדם נמשך בטבעו אחר צורכי הגוף, ועבודת הבורא היא מתוך עמל ויגיעה. זהו שאומר הכתוב (ירמיה ב, כז), "כי פנו אליי עורף ולא פנים" – אפילו מה שפנו אליי הוא בחיצוניות, בבחינת עורף, ולא פנים, בפנימיות.

(ליקוטי תורה)

לוקח פנימיות

האדם הפנימי לוקח מכל דבר את האור הפנימי והעצמי. כשהוא שומע אמרה, הוא חי איתה בעבודת התפילה, הולך לישון עמה ומתעורר איתה בבוקר.

(ליקוטי דיבורים)

תכבד העבודה

מיהו פנימי? מי שיועד ומכיר שצריך להיות "תכבד

אמרת השבוע

תולעת ולא איש

בקהילה יהודית אחת היה יהודי שהחמיר מאוד בענייני כשרות, והיה נזהר מאכילת קטניות, מחשש תולעים. עם זה, התייחס לבני-אדם בזלזול, ולא-אחת היה פוגע גם בכבודו של הרב, שפסיקותיו היו מקלות מדי לטעמו.

יום אחד אמר לו הרב:

"תמיד תמהתי לפרש המילים שדוד המלך אומר בתהילים - 'ואנוכי תולעת ולא איש'. מה ראה לזלזל בעצמו כליכך? אלא ככל הנראה היה לו עסק עם בני-אדם שהיו מחמירים מאוד באיסורי אכילת תולעים, אבל לא נזהרו באיסור לפגוע בכבודו של הזולת והיו מוכנים לבלעו חי. לאלה אמר דוד המלך - 'ואנוכי תולעת ולא איש' - אנא ראו בי תולעת והיזהרו שלא לבלעני..."

ספר הפלאים

הסיפור היה לשיחת היום בעיר דרנה, בחבל קירינאיקה בלוב. ערבי תושב המקום הופיע לפתע בשערי הישיבה, בשעה שהתלמידים ישבו בשיעורו של ראש הישיבה, ובפיו בקשה מוזרה.

זה היה עוד מאורע מופלא הקשור לספר התורה המיוחד שהחזיק בידי קהילת יהודי דרנה. זה היה ספר התורה עתיק ימים, שבני קהילת דרנה זכו בו בנסיבות מופלאות.

לפי מיטב מסורת יהודי טריפולי ודרנה, נכתב ספר התורה בידי עזרא הסופר בעצמו, וקדושה מיוחדת יוחסה לו.

נדודים רבים נדד הספר. לאחר חורבן בית המקדש השני, כאשר רבים מיהודי ירושלים גלו לאלכסנדריה שבמצרים, הצילו הם את הספר ונשארוהו עמם.

ברבות הימים גברו הפרעות שפגעו ביהודי מצרים, ובאחת המהומות חדר פורע לבית הכנסת והצליח לגנוב את ספר התורה, בלי שיעלו על עקבותיו.

תכניתו של הרשע הייתה לעלות על אנייה, לנסוע לארץ אחרת, ושם למכור את הספר. סיפורו של ספר התורה הקדוש נודע למרחקים, ולגנב לא היה ספק כי היהודים יציעו לו סכומי כסף גדולים תמורתו. יום בהיר אחד עלה על הספינה, ובידו חפץ גדול, עטוף היטב ב בד עבה. זה היה ספר התורה.

אולם כאן התרחש דבר מופלא, שהפר באחת את כל תכניתו. בעודו עומד על סיפון הספינה וספר התורה בידו, התמלא זחיות דעת וברגע מסויים לא אחז בספר התורה כראוי. הספר נפל מידי הישר אל מי הים.

"אוי! מה עשיתי!", זעק האיש, אולם בלם מיד את פיו. הוא הבין כי אם יצטרך לספר על מה שקרה, יחשוף בעצם את מעשה הגנבה, שכבר התפרסם ברחבי המדינה.

יום אחד יצא אחד מנכבדי קהילת דרנה אל החוף, לשכשך מעט את רגליו במים, לחזות בגלי הים ולשאוף אוויר. ישב האיש על החוף והשקיף אל האופק. פתאום הבחין בדבר מה גדול הנע עם הגלים ומתקדם לעבר החוף. מתוך סקרנות קם על רגליו והביט בחפץ המתקרב והולך.

היה קשה לנחש מהו החפץ הזה. הוא היה עטוף כולו בד עבה. האיש הוסיף להביט בחפץ ונדהם לגלות כי הוא נישא על הגלים הישר לעברו, הגיע עד אליו ממש ועצר במרחק הושתט יד, כאילו הוא קורא אליו:

"אנא, עשה עמי חסד וקחני עמך".

בוהירות ובהתרגשות רבה הסיר האיש את כיסוי הבד מעל החפץ, ולא האמין למראה עיניו – זה היה ספר התורה הקדוש המיוחס לעזרא הסופר.

יהודי דרנה הבינו כי הספר עשה מסע

ארוך בלב ים, עד שהגיע אליהם ביד ההשגחה המופלאה. קדושתו גדלה בעיניהם שבעתיים, כאשר נוכחו שלמרות הימים הרבים שעברו על הספר בין גלי הים, לא נפגעה אפילו אות אחת מאותיותיו, והוא עמד בכשרותו המהודרת.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

גאולה מתוך שלום

אשר ביקש דוד המלך לבנות את בית המקדש, אמר לו הקב"ה: "דם לרוב שפכת ומלחמות גדולות עשית, לא תבנה בית לשמי, כי דמים רבים שפכת ארצה לפניי" (דברי הימים א כב, ח, וכן בהמשך כח, ג). המפרשים (מצודת דוד ורד"ק שם) מסבירים, שאף על פי שהמלחמות שנלחם דוד המלך היו מלחמות ה', מלחמות צדקות והכרחיות, בכל זאת היה בכך פגם לעניין בניין בית המקדש, "שהוא לשלום ולכפרת עוון ולעטרת תפילה".

לאור זאת נשאלת השאלה, איך יוכל המלך המשיח לבנות את בית המקדש השלישי, והרי אף הוא יצטרך לנהל מלחמות? כשעניינים ברמב"ם (הלכות מלכים פרק יא הלכה ד) רואים שהוא מונה את מלחמותיו של המשיח בשורה אחת עם בניין בית המקדש שיהיה על ידו: "ויילחם מלחמות ה'... וניצח כל האומות שסביביו ובנה מקדש במקומו". ולכאורה, איך המלחמות הללו משתלבות עם בניין בית המקדש?

נחו של שלמה

הרבי מליובאוויטש (ספר השיחות תשמ"ט כרך א, עמ' 119) מסביר שעל זה רמז הרמב"ם בדבריו (פירוש המשניות סנהדרין, פרק חלק יסוד ה"ב), שהמשיח יבוא "מבית דוד ומזרע שלמה". בכך רמז הרמב"ם, שמש"ח יצדקו ימזג את המעלות של דוד ושלמה גם יחד. מעלתו של דוד המלך היא המלכות ("דוד מלך ישראל"), וממנו ניתנת המלוכה לזרעו אחריו, ובכלל זה למלך המשיח, אולם מעלתו של שלמה היא השלום והמנוחה – ואף מעלה זו ניתנת למלך המשיח.

דוד המלך השיג את ניצחונו על האומות שסביבו על ידי מלחמות, ואילו שלמה השיג את הכנעת האומות בכוח גדולתו הרוחנית. בזכות חכמתו העצומה התבטלו כלפיו מלכי האומות וקיבלו עליהם את מרותו, עד שאפילו מלכת שבא הרחוקה באה להיווכח בחכמתו ונשאה עמה מתנות יקרות (מלכים א י'). זו שליטה שמקורה רוחני-אלוקי.

לכן נאמר שאילו זכינו הייתה מלכות שלמה נהפכת לשלמות המלכות, ובית המקדש הראשון היה נשאר בית נצחי והגאולה האמיתית והשלמה הייתה באה כבר אז, שכן תקופת שלמה הייתה הקרובה ביותר לימות המשיח. אלא שהתערבבו דברים לא-רצויים, ולכן נקרעה הממלכה בתחילה, ואחר כך היה החורבן, ואחריו באו חורבן הבית השני והגלות הזאת, שרק לאחריה תהיה שלמות המלכות ושלמותו של בית המקדש.

הכנעה בשלום

זו המשמעות הפנימית בדברי הרמב"ם, שהמשיח יהיה "מזרע שלמה". מכיוון שהמלך המשיח יזכה ל"נוחה עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה וגו'" (ישעיה יא, ב), יהיה חכם גדול אף משלמה המלך (כדברי הרמב"ם בהלכות תשובה פרק ט, הלכה ב: "אותו המלך שיעמוד מזרע דוד בעל חכמה יהיה יותר משלמה"), ובכוח חכמתו העצומה ורוחו ה' שתנוח עליו יביא את הכנעת אומות העולם בלי שפיקות דמים.

כאשר יתגלה המלך המשיח יכירו בגדולתו העצומה לא רק היהודים, אלא גם הגויים יתבטלו לפניו ויקבלו עליהם את מרותו. הללו יכירו ויחשושו באור הגדול הבוקע ממנו, ובכך שהוא משמש מגדלור של צדק ויושר לאנושות כולה. לכן, לא יעמדו בדרכו, ולא זו בלבד אלא אף יסיעו לו בפעולותיו.

עם זה, מדברי הנביאים וממדרש חז"ל נראה שבכל זאת יישארו גויים שלא יקבלו עליהם את מרותו של המלך המשיח ואף יתנגדו לו. באלה אכן יצטרך להילחם, אך לא-דווקא באמצעים פיזיים, אלא כלשון הנביא: "היכה ארץ שבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע". וכך יוכל המשיח לבנות את בית המקדש השלישי, מתוך מנוחה ושלום.

ספר התורה הונס להיכל בליווי עם רב, בשירים ובמחולות, ומאז נשמר בקפדנות רבה. היום שבו הגיע אליהם הספר בדרך פלאית כל-כך היה ראש חודש אלול, והוא נחוג מדי שנה בשנה בקהילת יהודי דרנה. בגלל קדושתו והניסים שאירעו לו קיבל הספר את הכינוי 'הַצְּגִיר מדרנה'.

קל אפוא להבין את התרגשותם של יהודי העיר כאשר התברר כי ספר התורה ניצל שוב באורח מופלא. הסיפור מוגש על-פי עדותו של רבי משה אסרוסי, מגדולי רבני טריפולי, שהתגורר בעצמו כמה שנים בעיר דרנה, והיה מראשי הישיבה שם.

רבי משה אסרוסי היה באמצע שיעור לפני תלמידיו, בשעה שהופיע הערבי בפתח. זה לא היה דבר שבשגרה ברחוב היהודים, ובתחילה התלמידים נבהלו מעט. מי יודע מה זומם האיש, הרהרו בלבם. גם מראהו הגס ועיניו המגושמות הוסיפו לחשש.

"מה תבקש?", שאל רבי משה. הערבי השיב שהביא עמו כד שמן, והוא מעוניין לתרום אותו לבית הכנסת, כדי שהקב"ה יסלח לו. דבריו עוררו את סקרנותם של הנוכחים והפיגו את חששם. רבי משה ביקש ממנו לגשת אליו ולהסביר את בקשתו.

נבוך ומבוש החל הערבי לספר: "אתמול בלילה, בשעה מאוחרת, חדרתי לבית הכנסת, פתחתי את היכל הקדוש, והוצאתי את ספר התורה הַצְּגִיר'.

כוונתי הייתה לברוח עמו לארץ רחוקה ולמוכרו שם. בעודי יורד במדרגות החשוכות של בית הכנסת, וספר התורה בידי, חשתי לפתע שאיני יכול לראות דבר. בתחילה היה נדמה לי כי עננים כיסו את אור הלבנה, החודר מבעד לחלונות, אולם ככל שניסיתי להתקדם הבנתי כי מאור עיניי פשוט נלקח ממני.

"ברגע הראשון נבהלתי מאוד, אבל מיד אחר כך חדרה לתודעתי ההכרה, כי בגלל הספר הקדוש הגנוב שעמי הענישו אותי מן השמים ונטלו ממני את מאור עיניי. התחלתי לחזור לאחוריי. בקושי רב עלה בידי להתקדם, עד שהצלחתי לחזור ולפתוח את היכל ולהכניס את הספר בחזרה למקומו.

"באורח פלא, ברגע שמשו ידי מארון הקודש חזרה אליי יכולת הראייה. התרגשות ופחד מילאו אותי ומיד נדרתי נדר, כי מחר אתרום כד שמן לבית הכנסת, למען יסיר האלוקים את כעסו מעליי ולא יענישני עוד".

הרב נטל מידיו את הכד ושילחו לביתו, וחזר ללימודו כאילו היה כאן דבר רגיל לגמרי. אולם בני הישיבה סיפרו את הסיפור ובתוך זמן קצר התפרסם הנס בכל העיר.

שומרי הכשרות

בלב חרד", הוא אומר. "האחריות גדולה, אך יש לציין שמנגנון המאפייה בנוי כך שכמעט לא מתהוות שאלות הלכתיות בפסי הייצור הקבועים. הכול נעשה ללא מגע יד אדם ובתרכובות ובשיטות ייצור קבועות. השאלות העיקריות הן בעת ביצוע שינויים או כשמקימים פסי ייצור חדשים".

ה שבת אנו קוראים על דיני הכשרות. בימי קדם הייתה שמירת הכשרות פשוטה: כל משפחה גידלה, שחטה, בישלה ואפתה בעצמה את המזון, והיה קל לדאוג לכשרות. כיום כל רכיב מזון מיוצר במפעלים תעשייתיים או משווק ברשתות ענק, ומי שמבטיחים את שמירת הכשרות הם משגיחי הכשרות.

שאלות אחר הפסח

בימים שלאחר הפסח הוא מוצף שאלות. "יהודים יקרים ומקדקים בהלכה מציפים במוצאי הפסח את משגיחי המאפייה בשאלות רבות", הוא מגלה. "הם מבקשים לאכול חמץ מיד בצאת החג, אבל שזה יהיה ללא פקפוק של 'חמץ שעבר עליו הפסח' ועל-פי כל השיטות והחומרות. השאלות מופנות אל רבני 'העדה החרדית'. בימים שלאחר הפסח יש קשר שעה אחר שעה בין משגיחי המאפייה לרבנים. אנשי 'ועד הכשרות' מעודכנים בכל פרט ומשיבים על הפניות הרבות".

בחרנו להאיר את עבודתם של משגיחי הכשרות על-ידי הצצה בעבודתו של הרב **משה סלונים**, המשגיח הראשי של מאפיית אנג'ל בירושלים בעשרים וארבע השנים האחרונות. הוא ממונה מטעם המועצה הדתית ירושלים ובד"ץ העדה החרדית גם יחד. לעבודה זו הגיע כממלא מקום המשגיח הקודם, הרב שמואל אליעזר קאפ. "הוא לימד אותי כללי-ברזל במלאכת הכשרות, ועד היום הכללים האלה הם נר לרגלי", הוא אומר.

מנגנון ללא שאלות

אחריות עצומה מוטלת עליו. "בעבר הייתה המלאכה קלה יותר, שכן אז ייצרה מאפיית אנג'ל רק לחם", הוא מסביר. "במרוצת השנים היא החלה לייצר גם מוצרי קונדיטוריה. כיום זו מערכת החולשת גם על נקודות ייצור בלוד, בנתביבות ובאזור התעשייה הר-טוב, נוסף על המרכז הענק בירושלים. נתח נכבד מאוד מצריכת הלחם בארץ הוא של אנג'ל".

הוא יודע היטב שטעות אחת שלו עלולה להכשיל חלילה רבבות יהודים. "בכל בוקר אני מגיע לעבודה

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

לא לשכוח

שאלה: מה עושה מי ששכח לספור ספירת העומר?

תשובה: מי ששכח לספור וזכר כשעדיין לילה, יספור בברכה עד עלות השחר. אם נזכר בבוקר – יספור באותו יום ללא ברכה, ובימים הבאים יברך כרגיל. מי ששכח עד סוף היום ובעצם לא ספר יום אחד – יספור מכאן ואילך בלי ברכה. מי שמסופק אם שכח לספור יום אחד, יוסיף לספור בברכה.

לכתחילה יש לספור ספירת העומר רק אחרי צאת הכוכבים (24 דקות אחרי השקיעה). בדעיכה, מי שספר משקיעת השמש, יצא ידי חובתו.

שאלה: אילו דינים מיוחדים לימי הספירה?

מלאכה: גברים ונשים נוהגים להימנע מעשיית מלאכה גמורה וממושכת (כגון זו האסורה בחול-המועד) משקיעת השמש ועד שסופרים ספירת העומר.

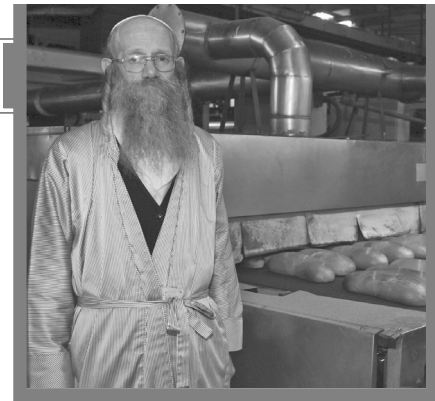
התמודדות לא-פשוטה היא עם חומרי הגלם, שרובם מיובאים. הרב סלונים מסביר שחומרים רבים המשווקים בארץ הותרו מטעם הרבנות הראשית אבל 'העדה החרדית' לא התירה אותם. למשל הג'לטין, ש'העדה' עדיין לא אישרה. ראשי המפעל נוסעים לחו"ל, בודקים ומייבאים, ובדיקת הכשרות נעשית בארץ ועל-ידי שליחים היוצאים לחו"ל וקשרי טלפון עם כימאים בכל העולם. "לי עצמי יש קשר עם חברות כימיה בבלגיה ומתנהלים דיונים מעמיקים על חומרים שהמפעל מייבא", הוא אומר.

אבלות: נהגו כל ישראל להימנע מנישואין ומתספורת בשל האבל על פטירת עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא בימים האלה. למנהג הספרדים האבלות חלה מתחילת הספירה עד י"ט באייר בבוקר. למנהג האשכנזים, נזהרים בכל ימי העומר (חוץ מל"ג בעומר) עד ג' בסיוון בבוקר.

על-פי האר"י וחב"ד נמנעים מלברך 'שהחינו' בימי הספירה, אך אפשר לברך 'שהחינו' בשבתות על פרי או על בגד חדש. על-פי מנהג זה אין להסתפר בכל ימי הספירה, ובכלל זה ל"ג בעומר, עד ערב חג-השבועות. תספורת מצווה, לבן שלוש שנולד בחג הפסח או אחריו, תידחה לל"ג בעומר, ולמי שנולד אחרי ל"ג בעומר – תיערך בערב שבועות.

אין סיבה להימנע בימים האלה מטיולים או מרחצה.

מקורות: שו"ע סי' תפט וסי' תצג ונ"כ. שו"ע אדה"ז שם. 'בין פסח לשבועות' פרוקים ט, טו, טז. ספר המנהגים חב"ד עמ' 43. התועודות תשמ"ט ח"ג עמ' 134. וראה אגרות קודש ל"ק אדמו"ר מליובאוויטש ח"ח עמ' שית. 'אוצר מנהגי חב"ד' עמ' רנז, רס, רפג.

הרב סלונים במאפייה: "מגיע לעבודה בלב חרד"

ביצים בדוקות

כשאתם אופים חלות בבית, אתם מכניסים לעיסה ביצים שבדקתם אחת לאחת. איך עושים זאת במאפייה ענקית? "אי-אפשר לעמוד ולפתוח כל אחת ואחת ממיליוני הביצים שאנג'ל צורכת מדי יום ביומו", משיב הרב סלונים. "לכן המפעל קונה ביצים מופרדות ומוכנות לאפייה ממפעל בהשגחת 'העדה החרדית', ושם נפתחת כל ביצה לוודא שהיא נקייה מדם. מדי שבוע המפעל מקבל כחמש טונות של ביצים מוכנות". יש פתרון לכל בעיה.

גיליונות שיחת השבוע

בעברית וברוסית מופצים בכל רחבי ארה"ב להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתמח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת
לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company